

શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનનો પરમ ભક્ત

નરસિંહ મહેતો

નાટકના આંપેરા.

॥ વાંકાનેર આર્ય હિતવર્ધક નાટક કંપની પ્રાર્થ

રચીને પ્રસિદ્ધ કરનાર

રાવળ ત્રંબકલાલ દેવશંકર.

શ્રી વાંકાનેર આ. હિ. વ. ના. કં. ના માલેક.

મુખ્યાધ્યક્ષ

આવૃત્તિ ૧૧ મી.

પ્રત ૫૦૦૦

સંવત ૧૯૭૩.

સન ૧૯૧૭.

અમદાવાદ શહાપુર વનમાળી વાંકાની પોળમાં હરિભાઈ
દસરથરામે પોતાના “અન્યોદય” પ્રેસમાં છાપ્યો.

૩૩૩૬૬૬

કૌમત રૂ. ૦-૨-૦.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંમત

૭૨૩૬

સા.નં. ૧૮૬૭ ના રૂપ માં આકટ મુગ્ધ રજીસ્ટર કરાવી છે, અને
તેના પ્રસિદ્ધકર્તાએ સર્વ હક પોતાને સ્વાધીન રાખ્યા છે.

માટે પ્રસિદ્ધકર્તાની રજા સિવાય કોઈએ છાપવું છપાવવું
વેચવું વેચાવવું કે ભજવવું ભજવાવવું નહિ.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૭૨૩૬

વર્ષિક

પુસ્તકનું નામ જરસિંહ મહેતા - ડૉપરો

વિષય ૬-૧૨-૪

શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનના પરમ ભક્ત

નરસિંહ મહેતાના નાટકનો ટુંકસાર.

અંક પહેલો.

- પ્ર. ૧ લો-નટી અને મુત્રધારની વાતચીતથી વસ્તુ સુચન.
- પ્ર. ૨ જો-સારંગધરની ખટપટ લહેરચંદની પરાક્ષ રીતે લગાઈ, નરસિંહ મહેતાના કુટુંબની ધીરજ અને અનંતરાય તરફથી નરસિંહ મહેતાના કુટુંબને તિરસ્કાર.
- પ્ર. ૩ જો-લોભીલાલનો લોભ, ભદ્રશીળાની લગાઈ અને લહેરચંદ તરફથી નરસિંહરામના કુટુંબને મળતો આશ્રય.
- પ્ર. ૪ થો-અરવાડ સારંગધર અને લહેરચંદ વચ્ચે ભક્તિનું ખંડન મંડન તથા નરસિંહરામના સાત અપવાસથી ગોપનાથ મહાદેવનું પ્રસન્ન થવું.
- પ્ર. ૫ મો-કુંવરઆઇનું સાસરે જવું, ભાઈ બહેનનો પ્યાર. માતાનો વાતસલ્ય ભાવ, લહેરચંદની લગાઈ અને સારંગધરની ભુરાઈ.
- પ્ર. ૬ ડ્રો-કાનગોપીનું રાસમંડળ અને નરસિંહરામને વરદાન મળવું.
- પ્ર. ૭ મો-લોભીલાલનો હાસ્યરસ ભરેલો લોભ.
- પ્ર. ૮ મો-તાના રીરી સાથે જુડીઆઇની નિર્દોષ રમત તથા મદન-મહેતે દિક્ષિત પંડ્યાને જુડીઆઇનું વેવિશાળ કરવા મોકલવો.
- પ્ર. ૯ મો-નરસિંહરામની ઉદારતા, સારંગધરની નીચતા, લહેરચંદે નિરપક્ષપાત રહી કરેલો ન્યાય, નરસિંહરામે દેડને ત્યાં બજન

ગાવા હા પાડવી જેથી સારંગધરે તેને નાતખહાર કરવા વિચાર કરવો. દિક્ષિતે આવી પ્રભૂની માયાથી નાગરના છોકરાઓને નાપાસ કરી નરસિંહરામને ત્યાં જવું.

પ્ર. ૧૦ મો—સારંગધરે મહારાજ માંડણિક પાસે નરસિંહરામ માટે ફરિયાદ કરવી.

પ્ર. ૧૧ મો—પ્રભુની ભક્તિમાં ભાન ભુલેલા નરસિંહરામના પુત્ર સામળશાનું પ્રભુએ વાણીયાના વેશથી સગપણ કરવું અને સારંગધર તથા લોભીલાલની સમક્ષ અંતરીક્ષથી રૂપા મોહોરો આપવી.

અંક બીજો.

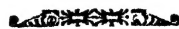
પ્ર. ૧ લો—નરસિંહરામના દીકરા સાથે જુડીયાઇનું સગપણ કર્યું, જેથી મદનમહેતાએ નારાજ થઈ નરસિંહરામથી લાવી શકાય નહીં તેવી સામગ્રી સાથે જન લાવવા નાગરની શીખવણીથી પત્ર લખી દીક્ષિતને મોકલવો.

પ્ર. ૨ જે—મદનમેતાનો કાગળ વાંચી નરસિંહરામે પ્રભુની સહાયતાથી તૈયારી કરવી અને માંડણીકની પરિક્ષામાં નિર્લોભી ઠરવું. શામળશાની જન જોડવી.

પ્ર. ૩ જે—શ્રીકૃષ્ણ ભગવાને રીસાયલી ગોપીઓને મનાવી જન જોડવા તૈયારી કરવી.

પ્ર. ૪ થો—નરસિંહરામની જન જોષ સારંગધરે મશ્કરી કરવી ત્યાં યાદવકુળ સાથે કૃષ્ણ ભગવાને આવવું. કુંવરબાઇનું રીસાવું અને પ્રભુએ તેનું મન મનાવવું વિગેરે.

- પ્ર. ૫ મો—જન જોષ મદનમહેતાનો પરતાવો રાજ પદ્મસેનનું આવવું
મદનમહેતાને ધીરજ દેવી અને શામળશાના વિવાહ થવા વિગેરે.
- પ્ર. ૬ દો—નરસિંહમહેતે તાના રીરીને વરદાન દેવું. જુડીઆઇએ
સખીઓ સાથે ગરબો ગાવો તથા શામળશા સાથે વિનોદ
વાત કરવી, નરસિંહરામે જત્રાણુને હુંડી લખી આપવી અને
માણેકઆઇનું મરણ થવું.
- પ્ર. ૭ મો—લોભીલાલે જીવણુગોરને મરવા પડેલી ગાય દાનમાં આપી
મરણુને શરણુ થવું.
- પ્ર. ૮ મો—નાગર જ્ઞાતિએ નરસિંહરામને જમવા નોતરી લાણુપરથી
ઉઠાડવો જેથી શ્રીકૃષ્ણ ભગવાને કોપ કરી નાગર જ્ઞાતિમાં
દેડ અતાવવા.
- પ્ર. ૯ મો—લોભીલાલને પુન્યના બદલામાં બે ઘડી કામદુગ્ધા સોંપવી
અને લોભીલાલે ધર્મરાજને શીંગડે મારવા હુકમ કરવો
જેથી આગળ ધર્મરાજ અને પાછળ કામદુગ્ધા, તેની પાછળ
લોભીલાલે નાસવું.
- પ્ર. ૧૦ મો—ધર્મરાજએ વિષણુ શરણુ જવું ત્યાં બે ઘડી પૂરી થવી
લોભીલાલને પાપની શીક્ષા કરવા તૈયારી. લોભીલાલે ડહા-
પણથી પાપમુક્ત થવું.

અંક ત્રીજો.

- પ્ર. ૧ લો—કુંવરઆઈનું સીમંત, સાસુ નણુંદ તથા જેઠાણીની કૂરતા
અને કુંવરઆઈની નમ્રતા.
- પ્ર. ૨ જો—નરસિંહરામને વિષયલંપટ કરવા સારંગધરે પુલકીને મોકલવી.

- પ્ર. ૩ બે-શ્રીકૃષ્ણ ભગવાને શામળશાના રૂપથી જાત્રાળુને હુંડીના રૂપિયા આપવા.
- પ્ર. ૪ થો-પુલકીનો ફરેળ નરસિંહરામનું જીતેન્દ્રિયપણું અને કુંવર-બાઇને મામેરું કરવા તૈયારી.
- પ્ર. ૫ મો-કુંવરબાઈ માથે તેના પતિ વસંતરાયનો જીલમ અને કુંવરબાઈની ધીરજ.
- પ્ર. ૬ દો-નરસિંહરામની નાગરોએ મશ્કરી કરવી. નરસિંહરામે પ્રભુ પાસેથી વરસાદ વાટે પાણી લેવું. નરસિંહરામની દબતા બેઈ શ્રીકૃષ્ણે દામોદર દોશીના રૂપથી કુંવરબાઈને મામેરું કરવું તથા અંતે ભજન ગાઈ આકાશ વાટેથી ઓછા રહેસો કમખો મંગાવવો વગેરે.
- પ્ર. ૭ મો-સારંગધર તથા અનંતરાયે નરસિંહરામની નીંદા કરવી. સારંગધરને સર્પ ડંશ થવો. નરસિંહરામે આરામ કરવો છતાં સારંગધરે નરસિંહરામના મામાને સાથે લઈ ભજનમાં ભંગ પાડવા જવું.
- પ્ર. ૮ મો-સંન્યાસી રામભક્ત તથા શૈવીએ મળી નરસિંહરામ સાથે માંડળિકની સભામાં ધર્મ સંબંધી વિવાદ કરવો તેમાં સંન્યાસીની ખોટી વાક્યપટુતાથી તથા સારંગધરની ખોટી ફરીયાદીથી માંડળિકે નરસિંહરામને કેદ કરવો.
- પ્ર. ૯ મો-નરસિંહરામને માંડળિક મારવા તૈયાર થવો જેથી પ્રભુએ કેદારો છોડાવવો, લહેરચંદે ખચર આપવી, નરસિંહરામે કેદારો ગાવો, પ્રભુએ આવી નરસિંહરામને હાર આપવો, સૌ સૌની ભાવના મુજબ દર્શન દેવાં, સંજ્જનને વરદાન આપવાં વગેરે. શાન્તિ ! શાન્તિ !!

પાત્રોનાં નામ.

સુવધાર, નટી—નાટ્યકાર સ્ત્રી પુરુષ.

નરસિંહરામ—શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનનો પરમ ભક્ત જુનાગઢ નિવાસી નાગર.

અનંતરાય—નરસિંહ મહેતાનો સહોદર વડીલ ભાઈ.

સારંગધર—અનંતરાયનો સાળો અને કમળાનો ભાઈ.

હરેચંદ—લોભીજ્ઞાનનો દિકરો કોઈ સાધુ સેવી વાણિયો.

માણેક—નરસિંહ મહેતાની સ્ત્રી.

કમળા—નરસિંહ મહેતાની ભોજાઈ અનંતરાયની વધુ.

કુંવરબાઈ—નરસિંહ મહેતાની દીકરી.

શામળશા—નરસિંહ મહેતાનો દીકરો.

ભદ્રશીલા—લોભીજ્ઞાનની સ્ત્રી અને હરેચંદની મા.

લોભીજ્ઞાન—મહાન લોભી વાણિયો હરેચંદનો આપ.

ખોખલો—શ્રીરંગધરનો ગોર, વડનગર નિવાસી.

મદનમહેતો—જુડીયાઈનો આપ શામળશાનો સસરો.

માનબાઈ—મદનમહેતાની સ્ત્રી જુડીયાઈની મા.

જુડીયાઈ—શામળશાની સ્ત્રી મદનમહેતાની દીકરી.

તાના, રીરી—જુડીયાઈની સહીયરો અને નરસિંહ મહેતાની શિષ્યા
શ્રેષ્ઠ ગાનારીઓ.

દિક્ષીત—મદનમહેતાનો ગોર વડનગર નિવાસી વિપ્ર.

શ્રીકૃષ્ણ—પરમાત્માનો દ્વાપરમાં થયેલો અવતાર.

રાધા—મહામાયા જગતજનુની શ્રીકૃષ્ણની સ્ત્રી.

માંડળિક—જુનાગઢનો રાજા.

પદ્મસેન—વડનગરનો રાજા.

છબ્બલ—શ્રીરંગધરની દીકરી કુંવરબાઈની નણંદ.

ધર્મરાજ—મૃત્યુલોકના જીવનો ન્યાય કરનાર ન્યાયાધિશ.

વિષ્ણુ—સત્વગુણના અધિકારી ક્ષીરસાગરવાસી પ્રભુ.

પાનકુંવર—શ્રીરંગધરની વહુ કુંવરબાઈની સાસુ.

રામકુંવર—શ્રીરંગધરની પુત્રવધુ કુંવરબાઈની જોડાણી.

શ્રીરંગધર—નરસિંહરામનો વેવાઈ કુંવરબાઈનો સસરો.

ભરવાડ, સાધુઓ, નાગરો, ગોપીઓ, શંકર, જનનૈયા, જનરાણુ, ભીમ,
સુખાનંદ, વસંતરાય, સન્યાસી, ભીમડો, શૈવી, રાજમાતા વિગેરે.

શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનનો પરમ ભક્ત

નરસિંહ મહેતો

નાટકનાં ગાયનો.

અંક ૧ લો.

સુત્રધાર—

૧

તારણ વિભુ સુખ આગાર, ધારણ વરણી ધીરથી ભાર
ખળ દળ ગંજન વિચાર વરદા કારદા કારણ.....તારણ.
અકળ, અગમ્ય, કરણી રમ્ય નિગમ વંદિત વારવાર
મંગલ કરણ પ્રધાને સત, સાર સાર.....તારણ.

નટી—

૨

વૃજવાસી અવિનાસી, વિહારી મોતારી (૨)
માસી મારી, દાસી તારી પુતનાને કુચ્છનવૃજ.
પ્રંદાવનમાં ધેનું ચારી, આહિર કિધાં સહચારી
મૈયારીનાં મહી છુટયાં ગોવરધન તોળ્યો ગીરધારી
સોળ સહસ્રથિ રંગે રમી, છતાં ગણાયા અક્ષયારી.....વૃજ.

૩

અનંતરાય, } નકટ નિર્વજ નકટા નરસૈયાની નારી નીકળ
સારંગધર, } તારી વેળા લહી
કમળા—

માણેક—ખતાં જનાંમાં કાં માતાજી મારો છો મેઘાંડેશ્વર હવે હવે થઈ

કુંવરખાઈ, ૨ કરડી આંખો શાને માટે કરો છો, ભુંડાછનો
શામળશા—) ભાર લાલુ ભરો છો

અનંતરાય, { અભાગીને પેટે પડ્યાં શું જઈ.....નફટ.
સારંગધર,
કમળા—

લહેરચંદ— તમે અભાગી એ છે સુભાગી,

અનંતરાય, { તારી પણ સાથે શુદ્ધિ બુદ્ધિ ગઈ.....નફટ.
સારંગધર,
કમળા—

કુંવરખાઈ, ૨ છાતીમાં ઘાલ્યાં પ્રીતિથી પાળ્યાં ઓચીંતી
શામળશા—) આવી મતી સાથી થઈ.

અનંતરાય, { ખાતાં ને પીતાં એ લાલાં વિત્યાં જાઓ
સારંગધર, { હવે પાણી હરામ કહી.....નફટ.
કમળા—

લોલીલાલ, લહેરચંદ— ૪

લોલીલાલ—માયું કુટીને મર પણ નહીં દઉં જર ઉડાવા (કોડી એક)

લહેરચંદ—જુગ ખર્યો જર આવ્યો અવસર

લોલીલાલ—થઈ ગયા.....(અંતે તો)

લહેરચંદ—ખરેખર છો પથ્થર

લોલીલાલ—જુડી મર, જુડી મર

લહેરચંદ—હેં ?

લોલીલાલ—હા હા ! પૈસો મારો પરમેશ્વર ને હું પૈસાનો દાસ

પૈસો આપે દિનને તેનું જાય સત્યાનાશ.

લહેરચંદ—આવો ધરમ જગ દેવસે, ભાર કેમ માતાજી ઝીલશે

લોલીલાલ—નનામિમાં વિત્ત મેલશે, પુલકું બાવીનું ખીલશે.

લહેરચંદ—હેં ?

સહૈરચંદ, સારંગધર, ભરવાડ-૫

સહૈરચંદ-ધરણીમાં વ્યાપક જળ સ્થળે શ્રી જગતનાથ છે
 મુજનને કળ ખળને સળ તેને હાથ છે
 ભક્તને મુખે મુખી દુઃખે દુઃખી દયાળુ થાય છે
 દુષ્ટને કરી કળ મુખી પ્રળ કરવા ધાય છે—ધરણીમાં.

સારંગધર-પુન્ય પાપ એ મનથી માન્યા, પોથાં થોથાં બાણો
 મરણ મુજબ ચાલી જગમાં મોજમજને માણો.

ભરવાડ—ઠાલા ભુલા ઠાકર હારે બાઝી કાં મરો
 બાઝી કાં મરો એ મુરખા કળ્યા કાં કરો—ઠાલા.
 હડકાયા થઈ હડીયું કાઢો, કામે ના ઠરો
 હાસો દડનો ભાવ હોય તો ક્યાં સે ઈ પરો—ઠાલા.

સહૈરચંદ-ધરણીમાં વ્યાપક જળ સ્થળે શ્રી જગતનાથ છે.

શામળ—

૬

મુજને તણ નહિ જા, પ્યારી એ બહેની
 વીર વીર કહેતી બચીએ લેતી થા તું નમેરી કાં-પ્યારી.
 રમી મુજ સંગે જમી ઉછરંગે, હવે પંખીડી ન થા-પ્યારી.

કુંવરબાઈ—

૭

પુરણ પામી પ્રીતથી શણગાર, પુણું પુરુષોત્તમ નિરધાર;
 હીર ચીર પટહાટક હીરા, એધું અંગ એપાવે (માત)
 એથી અધીકું અંગ એપાવે, હરિ કીરતન જે જીવ્હાપરે આવે.
 કૃણ નામનાં કંકણ રૂડાં હરિ નામના હારો (માત)
 ચીર ચત્રભુજ નામ તણાં સુ પિયરથી એ કરીઆવર મારો-પુરણ.

કૃષ્ણ, શંકર, નરસિંહ— ૮

કૃષ્ણ—હર હર હર આપ દરશ, પામી થયાં શીત નયનો
અતિ જગ ભ્રમ હરણહાર.....પામી.
આપ ચરણકમળ ખાસ, તજે નહિ મન મધુપ પાસ;
આશીશ ઇચ્છે છે એવી દાસ.....પામી.

શંકર—મુજ મન માનસરમરાલ, થઈ રહો સદા પ્રણતપાલ
તો હું માનીશ કર્યો નીહાલ.....

કૃષ્ણ—.....હર હર હર.

નરસિંહ—હરિ હર પ્રભુ દિનદયાળ, ચાહું નહિ ધન દારા કે બાળ
શરણ લ્યોને ત્રોડી જંબળ.

કૃષ્ણ—.....હર હર હર.

કૃષ્ણ, ગાપીઓ— ૯

નાચો નાચો આલી મોરી તાતા થઇ તાતા થઈ
ગાઓ ગાઓ સંગીત સુધારી
લયશ્રુતિ ગ્રામકો ગિચારી પેં વારી, જેસી રીતિ બહેસી પ્રીતિ
છાંડો ભીતિ રાસ રચો.....નાચો.

તનન તનન તાના તોમ તાના તદેરે, વા કેસી સોહે
બ્રહ્માદિ મોહે ઓ નભચારી, શુદ્ધિ ગિસારી
ગૌ ત્રણ ત્યાગ્યો હ્યાં મન રાગ્યો, જ્યોં સુધા પાયો
રાસ રચ્યો.....નાચો.

ગાન તાન છાઈ રહો વૃજમેં સરિતાકો નીર અચલ બયો
મુદ છવાઈ રહ્યો, આજ રંગ રાગ ઉમંગ બયો
દિન યહિ ધન્ય હે ત્રિલોકીમેં એસો કહું દિન નહિ એહે પ્યારી.

સારંગમ.

સાસાનીરે સાની ધપ ગરે ગમ ગરેસા પનીસા પનીસા
 સારે ધનીસા ધનીસા રેગમ પધ નીધપ
 નીધપ ગરેગરેની સાની સારેગ
 ધની સારેગમ ગરેસાનીની સાધપમગ પમગરે મગરેસાની સારેગ
 ધની ધની સારીધપગ, ધપ ગરેસા, સાગરેસા
 નીનીરેશાનીધ, ધસાનીધપ, પનીધપમ, મધપમગ,
 ગપમ ગરે, રેમ ગરેસા.....નીસારેગ.
 સાસા રેરે ગગમરે ગમપ ધધની નીપપ નીધપપ ગધપમગ
 સારેગ સાસા રેરે નીનીરેસા નીધપ સાનીધપ
 ગપધ સાનીધધ મગરેસા.....નીસારેગ.

લોલીલાલ, લહેરચંદ— ૧૦

લોલીલાલ—કોકે મારીને મોટું રાતું રખાય કેમ
 (માનું એમ હરિ હેમ)

લહેરચંદ—(નરકે જવાનો એ નેમ)

માયામહી લપટાધરે ખતા ખાશો કાકા ખાંતથી

લોલીલાલ—(એક) પાછ દેતાં આરે મને વાધરે

લહેરચંદ—ખતા ખાશો કાકા ખાંતથી

લોલીલાલ—ફાગટ જમાં ફાટી જગન તારી માનૂ માંટી

લહેરચંદ—(સાડી બુદ્ધિ નાડી બુદ્ધા દશા દેખું છું માડી)

લોલીલાલ—તું બાળ ધયો કાં કાળ ઓઢી ઓઢાળ રહું મોં વાળી (૨)
 કાં કપુત નીકળ્યો પૂત ખરે જમ દુત.

લહેરચંદ—વાહ ! વાહ ! વાહજી ! વાહ ! વાહ ! વાહજી ! જીજીજી

જુઠીબાઈ, રીરી—

૧૧

જુઠી૦—માણો મોહન જાગનીઉં જાયે દુર

રીરી—તારાં નયનોનાં બાણુ માંડે બેઢે ઉર

જુઠી૦—મીઠું મનહર મુખડું મયંક છેરે

રીરી—તારી સિંહકટી સરખી લંક છેરે

જુઠી૦—આપ રતિપતિ નાથ સમ આપતારે

રીરી—તારા દાડમ કળી જેવા દાંત શોભતારે

રૂડી રંભ થંભ સરખી જંઘ છેરે

જુઠી૦—.....માણો.

કૃષ્ણ—

૧૨

વાહ ! મુજ દાસ પુરણ પાસ

જગત સકળની તજ દીધી આશ

સદા શીતળ કર કેરું ચક્રાર સુંદર સુ પાન કરતા

અતિ નયન ઉરશું નરસિંહ મુજ મુખ ઉપર વારતા

ધરી ધીરજ ઉર માંહ્ય શ્રવણ શુભ મૃગ સ્વર ઉતારતા

ગણી પરમ મમ નામ લક્ષ્મી અંતર અચળ ધારતા—વાહ !

સ્ત્રીઓ—

૧૩

આજ મારે અનુપમ અવસર આવ્યો અતિ આનંદમયરે

મોતી મણિયે ચોકજ પૂર્યા દધિ કુસુમમયરે

કરમાં શ્રીફળ કનક તણું વીર શામળશાનેરે

પાટ ઉપરે નયને નિરખી મનડું માનેરે—આજ મારે.

તોરણ આસોપાલવ ફેરાં દ્વારે લટકેરે

મુખ અતિશય મુખથી કહેતાં વાણી અટકેરે

મળી માનુની સહુ મંગળ ગાએ મુદ્દભર મનહરેરે

મુખ નીરખી માણેકબાઈ વારે તન પરેરે—આજ મારે.

નરસિંહ, શામળશા વગેરે-૧૪

વાલા વેગે આવોરે દયા દિલે લાવોરે, બીકું મારી લાંગવા હોજ
નહિ આવો તો છાનાં ઉઘાડું બધાં છીદ્ર.....વાલા.

આહેરડામાં ઉજ્યા ગોવાળિયામાં વાસ,
કાંવે કાળી કામળી માગી પીતા છાશ;
માતા કેદે મૂકીયાં, પૂરો મારી આશ,
.....હું રાખું તમથી દાવોરે.....બીકું.

એ માતા એ આપતા નકટા નિર્લજ્જ આજ,
મહી માંખણુના ચોરટા કંસ તણા હે કાળ;
સોડ તન્ને રાધા તણી દુરિજન આપે આજ,
.....ધીરા વેગે ધાઓરે.....બીકું.

અંક ૨ જો.

જુડીઆઈ—

૧૫

લખ્યા વિધિના ફરે નવ લેખ, થાયે તેવું જેવી કરમે રેખ—લખ્યા
સુર્યવંશી રાજ્યો “ હરિશ્ચંદ્ર ” જેનું નામ
પુત્ર પત્નિ વેચીયાં (જેણે) પોતે વેચાયો નિચ ધામ (સત્યકાળ)
બળી અંધારો વચનથી જેણે કીધા યજ્ઞ અપાર
વામનજીએ આપીયો (જેને) પોતે રહ્યા તેને દ્વાર (ત્રણે દેવો)

નરસિંહરામ—

૧૬

વાલા મારા કાંડું ઝાલીને દેમાં મને છેહરે. હો.
સરવાળો સાંધે નાથ.....
સ્વામી મારા મેંતો સોંપી છે તને મારી દેહરે. હો સરવાળો.
સખી ભાવથી મેં ભળ્યો, નર થયો નારી રૂપ
ત્યારે તેં વર આપીયો, પાળ ત્રિભુવન ભૂપ. હો સરવાળો.
મેં નથી માર્યા માવલા તારાં માને આપ
મરણ પામીયાં મોતથી, નિવાર મારા તાપ. હો સરવાળો.

કુંવરઆઈ તથા શામળશા—૧૭

વારી વારી શું શોભે છે વારો, ખીજ પાંચાકાને પોતે હીરો
પીરસું ખાખલીયે ખાંડું ને ખીરો, દેશે બેનીને બહુ હીર ચીરો
ધરણીધરનો સેવક સદા ધીરો, જેને નિરખીને લાજે અમીરો—વારી.

શામળશા—શુભ ચાહક જગવિરનું બહેન વિના નહી કાય;

કુંવરઆઈ—વંશ વધારક તાતના, દીર્ઘાયુ તવ હોય.

શામળશા—આપ તું આશીશ સુખડાં પામીશ, દુખડાં વામીશ બહેન,
કુંવરબાઈ—.....વારી વારી.

શામળશા—ધન ધન મારી બેનડી, વિણ સ્વારથ તુજ પેર;
કુંવરબાઈ—સ્વારથ સહુ સંસારમાં, નહી નરસિંહને ઘેર.

શામળશા—સાચી સાચી પ્રીત ચોટી તારે ચિત્ત ગા તું મને ગીત બહેન.
કુંવરબાઈ—.....વારી વારી.

માંડળીક—

૧૮

વારે વા વારે વા જેવી રહે લાગી હરિમાં

કપુર મળ્યું મરીમાં વાસરી સિંધુમાં

વારે વા.

હરિ હરિના દાસો તે એક રૂપ છે, હરી સિંધુ દાસો મેઘ જેવા

દાસો વાયુ ગ્રીષ્મંડ તરૂ હરિ છે.

વારે વા.

દયા દિનતા સદાય વસી ઉર છે, તરૂવર સગેવર સંતે;

નીજ દેહી પરમારથે ધરી છે.

વારે વા.

કૃષ્ણ, રાધા, જાંબુવંતી, સત્યભામા-૧૯

ત્રણે—હરિ જાઓ જાઓ છોડો છોડો માગીતીને યોજાવેને સ્યામ

જાંબુ-હવે નહીં જોવું મારો યુધ્ધેયો ન જોવું મુદ્રા નામ

કૃષ્ણ—જ્ઞાલી મારી ઠાલી ભુલી હડ કરી હડે શું ભરાય

નહી સોહાય, નહી સોહાય, નહી સોહાય

ત્રણે—.....છોડો હાથને.....જાઓજી જાઓ.

જાંબુ-ઉજળું એટલું દુધ જાણીને ઠગાઇ બાઈ

રાધા—લીલુડા તે મગડા મેં માન્યા સખિ ભુલી ગઇ

કૃષ્ણ—કદી મારી બૂઝ હોય મારી દેવી જોછયે તોય
ત્રીજે કાને સુણે કાંય જરાતો વિચારી જોય

ત્રણે—(ત્યારે શું અમે નથી લાયક)

કૃષ્ણ—શાણી જાણી હવે વાણી તમારી મેં સોંપુ સહુને કામ

ત્રણે—આધીન રહીને ચાલો જો સ્વામી તો રીસાવું શું કામ

રાધા—વિગતેથી વહેંચી આપો બહાલા મારા અધિકાર
જાણીયે જરૂર તો તો પૂરેપૂરો રાખ્યો પ્યાર

કૃષ્ણ—સત્યભામા તેડી જાય, રાધિકાજી ગીત ગાય
જાંબુવંતી વાયુ વાય, લક્ષ્મીજી દીપક સાલ.

શામળશા, કુંવરખાઠ— ૨૦

માતા રાણી રાધિકા પિતા જગત પ્રતિપાળ
સાચાં એજ સંબંધીઓ ખીજી આળ પંપાળ
જગતણી અટપટી અટપટ છોડી નાથજી નામનારે (૨)
હાર હૈયે હોંશે ધારીયા છે (૩૩)
સ્વાસ્થી સંગ છોડ્યો નાથથી નેહ જોડ્યો
પાપનાં પુતળાં સંસારીયા છે (કુડાં)
પૈસા માટે પાળતાં સહુ સંસારી રનેહ
પ્રાણસંગ સ્વાસ્થ્ય ગયો, કરે દેહની ખેહ
દોષ નજરેથી દેખી પ્રીત પ્રપંચી પેખી
તાપ ત્રિવિધના નિવારીયા છે (ઝેરી)
ઢાલ ધીરજની ધારી બાલું બકતીનું મારી
માન મદ મોહ મનથી માર્યાં છે (વેરી જગતણી.)

શ્રીઓ—

૨૧

એક ખેડયારે ખેતરનીરે ખીજડ વાપરીરે
 એક તેનોને ઘડાબ્યેરે માણકથાંભ
 વનમાળીરે ફેરો માંડવોરે.....ટેક
 મારે મદનરાય બહેવારીયાની પરણે ખેટડીરે
 પેલા નરસિંહરામ હળખેડુની આવે જન.....વન.

શ્રીઓ—

૨૨

વેળે લાથીડા વેવાઈ લાવેરે, માથે સોના અંબાડી ચડાવેરે
 ખેસે ખેસેરે વાસુદેવનોનંદ પુનમ ફેરો ચંદ
 દીવા ફેરી જોત કે ભાઈ ભાઈરે અજવાળાંરે
 છુટી લાગ્યશીડે તે રંધાવોરે, માંહી ઘીની તે રેલું ચલાવોરે
 જમે જમેરે વાસુદેવનો નંદ.....પુનમ.
 રૂડા દાળે તે વેવાઈ દોલીયા માથે ઓછાડ તે અણમોલીયા
 પોટ પોટરે વાસુદેવનો નંદ.....પુનમ.

સર્વ સાહેલીઓ—

૨૩

આજે આનંદની રેલ (૨) કાનાને મળશું તૂજની વાટમાં
 ખેલી ખાંતેથી ખેલ (૨) ઝીલીશું સરવે જમુના ઘાટમાં
 મળે માર હાર નાર નેહથી ટળે સાવ આગ દાહ દેહથી
 ઉર નહી ઉચાટમાં.....આજે.

સાખી.

શરદ પુનમની ચાંદની ખીલી છે ખુબ રંગ
 રૂપેરી પટ પ્રેમથી અવની ઓઢયું અંગ

આવી રૂડી રજની રમાય, માય અંગ અંગ રંગને ઉમંગશું
કાનજી કપોલ ગોલ ચ્હાય વાય પ્રિત રીત ધારશું ઉછરંગશું
સખી ગાશું ગુણિહું ગાન, લેશું મળી સહુ શુભ તાન
સુણી લુલે મુનિવર ભાન કરે હરી અધર તણું પાન

સાખી.

સોળ કળા પુરી સજી, ચડયો ચંદ્ર આકાશ;
ગરવ માનુની મુખનો, ઉતારવાને ખાસ

આવી વેળા વિતિ ને જાય પાછી ક્યારે મળેરે
એમ હરી સંગાથે મળાય જેમ લુણ પાણી ગળેરે

સાખી.

અનેક સરિતા એકડી, મળતી સાગર સાથ
પ્રેમ લક્ષણા પાળીને મળિએ હરિ સંગાથ

જુઠીબાઈ, શામળશા— ૨૪

જુઠીબાઈ—સાચો સ્નેહી શામળો સુંદર રાધિકાનો વર
નહી તજે હવે હાથ.....સાચો.

શામળશા—સ્નેહામૃત તણું સરોવર સુખનો સાગર જડિયો જીવન સાથ

જુઠીબાઈ—હેતથી મનાવીને મોહન રાજુ ઉર સાથ.....સાચો.

શામળશા—પ્યાર ધારી જીભ ગાન એના ગાય વાર વાર

જુઠીબાઈ—નાથ નામનો ઉચ્ચાર ઉરમાંહી તાર તાર

શામળશા—હુઃખ ભાર ટાળનાર એજ તારનાર

જુઠીબાઈ—.....સાચો.

શામળશા—મનહર મીઠો મુખડે, વાર લાખો વાર:

જુઠીબાઈ—પુરણ પ્રેમે પરખીયો, સકળ સ્નેહનો સાર. સાચો.

લહેરચંદ—

૨૫

હવે મને હરિ નામથી નેક લાગ્યો

ભાગી ભીડ ભવનો ભય ભાગ્યોરે—હવે.

માયા મંદિર મારા મનથી મેં મુક્યાં ને ઇન્દ્રિની ઓળખાણ મૂકી
હેમ હીરાથી હાર મદેના જે ચાહ્યો તે ઉપર મુખે થુંકારે—હવે.કોના સુત તાત કોનાં માત ને બ્રાત સર્વે સ્વારથનાં સગપણ રાખે
પ્રાણ ગયા પછી પાસે ન આવે કાદો કાદો મુખે ભાખેરે—હવે.

સારંગધર, અનંતરાય, નાગરમંડળ—૨૬

સારંગધર, ૧ ઠીક જમણે (૨) દેડથી વટલેલ નરસિંયા સંગ,
અનંતરાય—૧ ધીક નાગર શ્રેષ્ઠ સરવથી નેષ્ટ તે બનિયા.

નાગરમંડળ—(હા હા) ભક્ત નરસિંહરામ ઉત્તમ શ્રેષ્ઠ તેથી કયા

સારંગધર, { (વા વા) પાણીમાં પુખી મરો.
અનંતરાય—

નાગરમંડળ—ખર જે ખરેખરો, જાને તું લાંથી પરો.

સારંગધર, { ઠીક જમણે

અનંતરાય—૧ લોક કેરા થોક નિંદે પોક દઈ રડજો.

નાગરમંડળ—(હા હા) બ્રહ્મ થાજો નષ્ટ તુજ કુળ ખટ પણ પડજો.

સારંગધર, { (વા વા) સાધુ હો શીર તણા

અનંતરાય—

નાગરમંડળ—મૂકીશ નહિ મણા તને ધીઃકારો ઘણા.

સારંગધર, { ઠીક જમણે.

અનંતરાય—

અંક ૩ જો.

કુંવરબાઈ—

૨૭

સીમંત સમયે સાઈ, લાવેકો મામેઈ માઈ (૨)
બ્રાત નથી કે માત નથી, ઉજડ મહિયર એક તાત;
તેતો ભગત જગ રીત, સમજે ન કાંઈ જોથી હાઈ—સીમંત.
સાસુ નણુંદ વાંકાં વેણુ બોલે છે દુષ્ટ દુઃખ દેણુ;
લોક સરવ ગરવ ભેર બોલે છે બોલ શ્યે વિસાઈ—સીમંત.

દુષણુ—

૨૮

જે જાળ જગતની ત્રોડી ફોડી મુજ શરણુમાં આવેરે
ભવ દુઃખ તેનાં જાયે ભાગી, તાપ ત્રિવિધ નવ તાવેરે—જે.
સંસારીનું સગપણુ છોડી, ભક્તિ મારી ભાવેરે
તેનો દાસ થઈ હું દોડું, જરી શરમ નવ આવેરે—જે.
સરિતા સાગરમાં મળી, લહે જેમ વિશ્રામ
તેમ ભક્ત મુજ રૂપમાં, મળી લહે આરામ
મારે આધારે રહે, મારા ગુણુ જો ગાય
મનુષ્ય મનુરી આપતા, હુંથી કેમ રખાય—જે.

નરસિંહરામ તથા સાધુઓ—૨૯

માઈ તાઈ મૂકી ઘોને, ફરી ફરી નાવે ક્યાંઈ
આવો રંડા મનખો તે ગુમાવવો ન ભાઈ—માઈ.
ધરી જરી ગાદી સારી મુતા સદા શેકો શાણા
હુંડી ઝુંડી માયા મેળી, ડાટીપતિ હહેવાણા

ગણ્યા નહિ જાયે તેથી, સુતો તોળી બહેંચે નાણાં
 એવા એવા ગયા છે ચાલી ન મળે ઠેકાણાં—મારું.
 રણે ચડે વેરી સામા ધરાને ધૂળવે ધીરા.
 મુછો પરે લીંબુ ઠરતાં એવા પણ વીરારે,
 દેહી બખતરમાં જેતી સમાતી ન હાકણુ હીરા
 ભલા ભલા કાળે ખાધા, સુણી સત્ય ગીરારે—મારું.

કુંવરખાઈ, વસંતરાય— ૩૦

કુંવરખાઈ—નાથ ખ્યારા, બોલો સુણી ખારા, થાયે કટકા જાતીના
 શાને ચીડો છો ખ્યારા હું છું તમારી દારા
 કરે ના ધડી ન્યારા.....નાથ.....નાથ.

રથ હાંક્યો અર્જુનનો, એવા દીન દયાળા:
 રથે તમને ભાવે નહિ, પ્રણુત તણા પ્રતિપાળ.

બોલો મારા કેમ ગમતા નથી, રામ હૃદય કેમ રમતા નથી:
 સ્વામી સુધા કેમ જમતા નથી, જગવંદને કેમ નમતા નથી.
 ચેતો શાણા સ્યામ.....નાથ,

વસંતરાય—નીકળ નીકળ વિષમ વચનની કહેનાર તું
 મલીન કરે છે મારું, સદન નફટ નાર તું
 ખા...રી...વાણી...તા...રી...છે.

કુંવરખાઈ—

૩૧

અરે આવ્યું સીમંત શીદ મારું હાય માતા (૨)
 જીવી કાં જગે જનની જતાં, હાય માતા (૨)
 જેવો ગોળ વિના કંસાર, તેવો માતા વિણુ સંસાર—હાય.
 દીવા વિના ધર તેજ છે તેવું પિતાનું હેત છે
 માતા મરી જાયા જીવી, મુવા બરોબર એજ છે—હાય.

તાના, રીરી--

૩૨

અલી જાઓ જાઓ એંગે ઝોલો નંદે લાલાધે
 રાધે મરેગી જુદાધમેં, દગા દીયો કયોં પીયા-આલી.
 એ સો હીયો કીયો કીયો રહેગો નાંદિ જીયા-આલી.
 લગી હે આગી ગિરહ લલુકે અંગ જવાદા
 બધદ જરતહે છુવત નાડી નિજકર
 ઓ ધુંવા હોવે આખ જખ નહાવે તીયા-આલી.
 સાની સાસાગમમ ધધ, નીનીધ નીનીધ નીની
 મધની સાનીધમ સાનીધમગ મગ
 ધની સાગમ ધની સાનીધ મગ મગ સાની સાગમ
 મમ ધમધ નીનીની સાની સાસા મધની ગમધની
 સાની ધમગ ધમગ સાસાનીધ મગમધનીની ધમગ...સાની.
 ગમધની ગમધની સાનીધમ સાની સાની ધધગમ ધનીની
 નીધમગ મગસાની સાસ.

કુંવરખાઇ--

૩૩

આવશે લાવશે શ્રીહરિ સીમંતમાં
 હેમ હાર હીર ચીર મોતીયાળ અંકમાં-આવશે.
 પૂર્યાં પંચાળી ચીર નવસે નવાણું
 ખાધું ખાંતેથી ખુખ લાજનું ખાણું
 એક હરિ આશ ખીજનું કાંધએ ન જાણું-આવશે.
 હર્યાં વિરંચી વચ્ચ નવાં નિપાવ્યાં
 માટી ખાધને મુખ માતા લુલાવ્યાં
 જેણે બ્રહ્માંડ માંહી કાટી બતાવ્યાં-આવશે.

નરસિંહરામ—

૩૪

નિશદિન નટવર હૃદય વસેલા—નિશદિન.

ધરો અરજ નિજ દાસતણી ઉર

છોહ કરો ઝટ છેલા—નિશદિન.

નટખટ નાગર કરે ઠેકડી;

માંજ મલીન મન મેલા—નિશદિન.

કાલ યાદ કરો કૃષ્ણ કોડીલા

બોલ મુણો મુજ ઘેલા—નિશદિન.

જાર મેઘ તમ હુકમે હાજર

વરસાવો વર વેલા—નિશદિન.

સ્ત્રીઓ—

૩૫

આજે આનંદનો અવસર આવ્યોરે તેને પુન્યેરે

જાળક કુંવર વહુને પેટ લાવ્યોરે તેને પુન્યેરે

સાસુ સસરાને સારાં સંતોખ્યારે તેને પુન્યેરે

એવાં પુન્યોનાં ફળ આજે પોખ્યારે તેને પુન્યેરે

કૃષ્ણ—

૩૬

આવાં કામ અનેક કરીશું, કાગળ વાંચીને વિચરીશું;

લાખ કરોડો રૂપિયા દેશું, હાજર હુકમે હરદમ રહેશું

જ્યાં જઈ વેચો ત્યાં વેચાશું, વાણીતર થઈ વહેલા ધાશું

આવાં કામ.

નરસિંહરામ, તાના, રીરી—૩૭

જસોદાના જાયા ડાહ્યા સુભદ્રાના વિરાયે
 આવો વેલા વારે મારી હૈયા કરા હીરાયે
 મારે તો છે ઓથું સાચી, આવોરે હાં વાલા આવોરે
 હારે હારે લાલજી.

યાત્રુ છું તમ આગળે, મુજ સેવકના શેઠ;
 એક હીરતું કાપડું, દીપો આપતી એક—જસોદાના.
 મામેરું મોટું કરી, કર્યો કોટીનાં કાજ;
 એક હીરવણી કાપડે, જાવા બેઠી લાજ—જસોદાના.

લહેરચંદ, સારંગધર— ૩૮

લહેરચંદ—શ્રીહરિ જોહનો સ્વામી, કરશે શું તેને કામી
 સારંગધર—પાપીને પરત્રીય ગામી, ક્યાંથી જાણ્યા બહુ નામી
 લહેરચંદ—અદાર ક્ષોણી સેના પદચર હય ગજરચતી જામી
 ડીટાડીનાં બચ્યાં તેમાં ઉગારીયાં નહીં ખામી
 એ જાણી થયો અનુગામી.....શ્રીહરિ.

સારંગધર—અંગ ઉજળું મનડું મેલું હીણા હોય હરામી
 વાણી વદતા વેદ તણી પણ પર દુષણના ગામી
 આ પવિત્ર પદવી પામી ક્યાંથી જાણ્યા બહુ નામી
 લહેરચંદ—.....શ્રીહરિ.

નરસિંહરામ વિગેરે—

૩૯

વારે ધા વિઠલા વેલો, ઘોળરો રાય છે ઘેલોરે

વહાણે વંચાવશે મેલો—વારે ધા.

પ્રણુત પાળવો પદ છે તારૂં પાળ ત્રિભોવનનાથ

મોટાછ મુઝીને મુકમાં મોહન હેતે ઝલેલો હાથ

હરી શીદ આપ હડસેલો—ઘોળરો.

તાત તારા તને તેડીને ત્રિકમ ચોરી લાગ્યા ગોઠુળ

તાતનાં લક્ષણુ તુજમાં આવ્યાં ચાર્યાં નારી પટકુળ

ખોજાવે કાં ખોટના ખેલો—ઘોળરો.

કોડી કિમતનું સુતર કાચું, ઝુલડાં ફરી માળ;

તેમાં લોભાઇને જાત તેં તારી, દેખાડી દીધી ગાવાળ

પરાણે તું આપતો પેલો—ઘોળરો.

નરસિંહરામ—

૪૦

વારે ચડ વાઙા મારા વૃજના વાસી, મૃત્યુના મુખથી મૂકાવારે

સ્થામાની સોડ છોડી દામોદર આવ દોડી, હું તો કરું છું કાવાદાવારે

પ્યારીને મૂક પરી ભક્તની ભાળ કરી મોટાઈ રાખ તારી માવારે—વા.

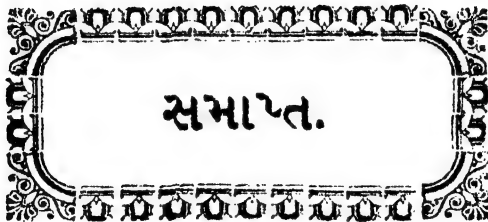
અર્જુનનો રથ હાંક્યો રાધાવર રંગ રાખ્યો કૌરવના કુળને કપાવારે

ભક્ત વત્સલતા તારી બહાજા તે ક્યાં વિસારી જાદવા કાંદે મારું જાવારે

મોરારી મોટો કાધો કાના તેં કાઝ દીધો, સાહે સંકટ માંહે થાવારે

વિસારી કાઝ તારો પાળજે સોગ મારો, જાજે જમુનાજીમાં નાવારે—વા.

વા વારે વાદીલા વિચારી વાત
 મેં વાણા વિતાવી વસમી રાત
 ડીક પધાર્યો પ્રભુ તું પ્રભાત
 તો યુદ્ધ બળદ છુટી પુંડળ અતિ મને દોડાવીયો
 પ્રીતની રાસડીથી તને નાથ્યો, તોય બંધ તોડાવીઓ.
 ગોરીયો આવ્યો ગમાણે પ્રાત, મરણ મોંથી મૂકાવીયો તાત-વા.

અખૂટ કૌવત આપનારી

આતંકનિગ્રહ ગોળીઓ.

તદન વનસ્પતિની

આ ગોળીઓ સ્ત્રી પુરૂષો એ બન્નેને એક સરખી ઉપયોગી, અતિ પૌષ્ટિક, પુરૂષત્વ આપનાર, લોહીની શુદ્ધિ કરનાર, ધાતુ દાષાને મટાડનાર અને નિર્બળ માણસને બળવાન કરનાર ઘણીજ ઉત્તમ દવા છે. કીંમત ગોળી ૩૨ બત્રીસની ડબી ૧ નો રૂપીયો એક.

વૈદ્ય શાસ્ત્રી મણીશંકર ગોવિંદજી.

આતંકનિગ્રહ ઔષધાલય.

હેડ ઓફીસ.....જામનગર.....કાઠીયાવાડ.
 બ્રૅચ નંબર ૧.....મુંબઈ.....કાલબાદેવી રોડ.
 બ્રૅચ નંબર ૨.....કલકત્તા.....હૈરિસન રોડ.
 બ્રૅચ નંબર ૩.....પુના.....બુધવાર પેઠ.

રોગી અને નિરોગી બંનેને લેવા લાયક
તદન વનસ્પતિની.

પુરુષો તથા સ્ત્રીઓ માટે એક સરખી ઉપયોગી

આતંકનિગ્રહ ગોળીઓ.

આ અબ્યયબ જેવી દવા વિર્યની વૃદ્ધિ કરે છે. ખરેખરે પુરુષત્વ આપે છે, લોહી સુધારી કાંતિમાં વધારો કરે છે, સ્ત્રીઓનાં ગર્ભાશય સુધારી ગર્ભનું પોષણ કરે છે, અશુભનો નાશ કરી જઠરાગ્નિ પ્રદિપ્ત કરે છે. શરીરમાં અતિશય બળ આપે છે, દસ્ત સાફ લાવી શરીરને સ્વસ્થ રાખે છે, સ્વપ્નામાં તથા પેસાબમાં ધાતુનું જવું, પ્રમેહ, પ્રદર, આંખની નબળાઈ, ચક્રો, કળતર, નબળાઈ, હિસ્ટીરીયા, માથાનું દરદ તથા પેસાબનું વારંવાર થવું વગેરે દરદો નાશ કરવામાં એ ગોળીઓ હરીફાઈ વગરનો રામબાણ ઇલાજ સિદ્ધ થએલ છે.

વૈદ્ય શાસ્ત્રી મણીશંકર ગોવિંદજી.

આતંકનિગ્રહ આયુર્વેદ—કાલગાદેવી રોડ, મુંબાઈ.

કે. જમનાદાસની કુંપની

કીટસન, કંટ્રી લેમ્પો તથા
ઇલેક્ટ્રીકને લગતો સર્વે સામાન
પરફ્યુમરી, સીગારેટસ તથા
ક્રીસ્ટીની દરેક જાતની ટોપીઓ
વિગેરે છુટક તથા જથ્થાબંધ
વેચનાર.

કે. ૧૭૧ કાલબાદેવી રોડ—

મુંબાઈ.

જાહેર ખબર.

નીચે લખેલા ઓપેરા કંપનીમાંથી રોકડી કીંમતે મળશે.

જગતસિંહ	...નાટકના ઓપેરા...	...૦-૨-૦
શૈલખાળા	...નાટકના ઓપેરા...	...૦-૨-૦
ધન્દુમતી	...નાટકના ઓપેરા...	...૦-૨-૦
રમણસુંદરી	...નાટકના ઓપેરા...	...૦-૨-૦
સંસારી સાવિત્રી	...નાટકના ઓપેરા...	...૦-૨-૦
સીતા સ્વયંવર	...નાટકના ઓપેરા...	...૦-૨-૦
વિદ્યાપ્રતાપ	...નાટકના ઓપેરા...	...૦-૨-૦
કામાંધનાં કાવત્રાં	...નાટકના ઓપેરા...	...૦-૨-૦
સુશીલ સુંદરી	...નાટકના ઓપેરા...	...૦-૨-૦
દારા ઔરંગઝેબ	...નાટકના ઓપેરા...	...૦-૨-૦
વેરની વસુદાત	...નાટકના ઓપેરા...	...૦-૨-૦
પ્રેમની પુતળી.	...નાટકના ઓપેરા...	...૦-૨-૦
કળિયુગની સતી	...નાટકના ઓપેરા...	...૦-૨-૦
સૂરશ્યામ.	...નાટકના ઓપેરા...	...૦-૨-૦
મીરાંઆઇ.	...નાટકના ઓપેરા...	...૦-૨-૦
ધ્રુવકુમાર.	...નાટકના ઓપેરા...	...૦-૨-૦
ગોપીચંદ	...નાટકના ઓપેરા...	...૦-૨-૦
લકતરાજ પીપાણ	...નાટકના ઓપેરા...	...૦-૨-૦
રાધા પ્રેમલકિત	...નાટકના ઓપેરા...	...૦-૨-૦

નરસિંહ મહેતા, મીરાંઆઇ, ગોપીચંદ, લકતરાજ પીપાણ, ધ્રુવકુમાર, સૂરશ્યામ તથા રાધા પ્રેમલકિત નાટકની લાખણ સહિત મોટી ટુકડા આઠ આનાની કીંમતે કંપનીમાંથી કાઢપણ વખતે મળી શકશે.

અન્ય ક્ષતિ.

